

Žal. úřad st-li nesdělil, z jakých skutkových předpokladů dospěl k závěru, že zaměstnání jeho nelze pokládati za zaměstnání v odborně-technickém oboru. Tím st-li byla ztížena, ne-li znemožněna právní obrana a nss-u jest znemožněno formální přezkoumání tohoto úsudku, jež pojímá v sobě i přezkoumání, zda úsudek úřadu vyhovuje i zásadám logického myšlení.

Jest tedy nař. rozhodnutí stíženo podstatnou vadou řízení a bylo je zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 3603.

Živnostenské právo: Řízení je stíženo podstatnou vadou, odepřel-li úřad žádanou koncesi pro zpravodajskou kancelář se stanovištěm v jedné části Velké Prahy pro nedostatek místní potřeby, nekonal jiného šetření než slyšením místní úřadovny v oné části Velké Prahy o místní potřebě v této části.

(Nález ze dne 12. května 1924 č. 8310).

V ě c: H. L. na Král. Vinohradech (adv. Dr. Jos. Eckstein z Prahy) proti ministerstvu obchodu o koncesi k provozování telefonické a telegrafické zpravodajské kanceláře.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byl potvrzen výnos zsp-é v Praze z 13. září 1922, kterým byla st-li odepřena koncese pro telefonickou a telegrafickou zpravodajskou kancelář, omezenou na sdělování cizozemských kursů se stanovištěm v Praze, K. Vinohradech, J-ova tř. č. —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Žal. úřad právě tak, jako nižší instance, odepřel st-li žádanou koncesi pro nedostatek místní potřeby. Posouditi otázku místní potřeby náleží úřadům správním, avšak výrok jejich v této příčině může se jeviti toliko jako závěr z určitých okolností ve správním řízení zjištěných neb úřadu vzhledem k oboru jeho správní činnosti známých. Jde tedy o to, zda v daném případě měl žal. úřad pro svůj úsudek o místní potřebě dostatečný podklad ve výsledku provedeného šetření, nebo ve svých úředních znalostech rozhodných poměrů.

Ze správních spisů je zřejmo, že před vydáním nař. rozhodnutí úřady správní nekonal jiného šetření, nežli že si vyžádaly vyjádření místní úřadovny hlav. města Prahy na K. Vinohradech, jež, přihlížejíc k místní potřebě na K. Vinohradech, nedoporučila, aby se žádosti st-lově vyhovělo. Než podnik st-lův, jak vysvítá z rekursu, podaného do rozhodnutí I. instance, není určen pro místní potřebu na K. Vinohradech, nýbrž pro potřebu peněžních ústavů a podniků ve Velké Praze a na jiných pro peněžnictví význačných místech. Není-li však směrodatnou při rozhodování o žádané koncesi místní potřeba na K. Vinohradech, pak neměl žal. úřad ve výsledku provedeného šetření pro posouzení místní potřeby vůbec žádného podkladu.

Nss není také názoru, že by se znalost místní potřeby dala v tomto případě u úřadů, jež rozhodovaly, jako notorická předpokládati. Podnik

má sloužiti podle svého účelu především potřebám peněžních ústavů, na něž se působnost žal. úřadu nevztahuje, tak že tento z vlastních zkušeností potřeby jejich spolehlivě posouditi nemůže. To dosvědčuje i výnos ze 7. března 1902 č. 12600 ai 1900, který vydalo min. obchodu ve shodě s min. vnitra jako interní pokyn k prov. min. nař. ze 7. března 1902 č. 53 ř. z., a v němž politickým zem. úřadům uložilo, aby, rozhodující o žádostech za udělení koncese ve smyslu tohoto nařízení, co do otázky, je-li potřeba takového podniku, vyslechly obchodní a živnostenskou komoru, a jde-li o agentury určené pro bursovní ruch, též správy burs. Vzhledem k uvedeným okolnostem bylo třeba před vydáním nař. rozhodnutí provésti nutná šetření o otázce místních poměrů, zejména také o místní potřebě.

Nestalo-li se to, pak nemá úsudek úřadu o místní potřebě opory a bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 3604.

V y v l a s t n ě n í: Zemský správní výbor v Praze není příslušným rozhodovati o odvoláních z výměru magistrátu hl. města Prahy, kterým byl vlastník domu v pražském obvodu asanačním ve smyslu § 5 pražského zákona asanačního vyzván, aby ve lhůtě nikoliv kratší dvou let uvedl svoji nemovitost v souhlas s regulačním projektem nebo na ní vystavěl budovu tomuto projektu přiměřenou.

(Nález ze dne 12. května 1924 č. 8380).

V ě c: J. D. v Praze (adv. Dr. Arn. Steiner z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastněnou obec hl. města Prahy mag. rada Dr. Ant. Eršil) o lhůtu k úpravě domu v asanačním obvodu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výnosem magistrátu hl. města Prahy z 12. června 1913 byl st-1 na základě § 5 zák. z 11. února 1893 č. 22 ř. z., ze 17. dubna 1903 č. 88 ř. z. a zák. z 24. března 1913 č. 50 ř. z. a podle vynesení býv. min. vnitra z 25. února 1893 č. 28 z. z. vyzván, aby svůj dům č. p. — v Praze nejdéle do 15. července 1915 uvedl ve shodu s návrhem upravovacím, neb aby vystavěl budovu odpovídající upravovacímu návrhu. Dne 26. července 1922 podal st-1 k magistrátu hl. města Prahy žádost, aby mu svrchu zmíněná lhůta byla prodloužena nejméně do konce roku 1925. Žádost ta byla ve všech stolicích, posléze nař. rozhodnutím zsv-u zamítnuta.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss:

Nežli se mohl nss zabývatí meritem nař. rozhodnutí, musil z povinnosti úřadu přihlédnouti k tomu, zdali nař. rozhodnutí vydáno bylo úřadem k tomu kompetentním. V té příčině dlužno míti na zřeteli toto:

Zákon z 11. dubna 1893 č. 22 ř. z., jehož platnost byla pozdějšími zákony prodloužena, posléze zák. z 3. července 1923 č. 148 Sb. do dne 7. dubna 1933, bylo hl. městu Praze propůjčeno právo vyvlastňovací za účelem regulace asanačního obvodu v zákoně blíže označeného. Pod-